

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570981040/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

faaer jeg aldrig mere at see, før jeg engang igien seer – *Schrøder*, som *Kong Lear*.

Jeg har læst og atter læst, giennemfølt og giennemtænkt, skattet, beundret og tilbedet den guddømmelige *Shakespeare*; jeg har erkjendt i hans majestætiske Genius Digternes Konge, Phantasians Fyrste; men aldrig har jeg kiendt hans hele Værd, før ved denne Leilighed.

Det var Skuespilkunstens Mesterstykke fremført i Skuespillerkunstens Triumph! Den menneskelige Natur i dens Allerinderste hengiven til Nydelse for Fornuften og Følelsen i Smagens Ideal; en menneskelig Handling, med Aarsag og Virkning, stod der saa at sige levende for Tilskuernes Øine, og hans tryllede Hierte beundrede det synlige Forsyn, i hver dens mindste Bevægelse. [...]

Neppe kan der gives nogen højere Grad af Forstandens og Følelsens harmoniske Tilfredsstillelse, af egentlig *menneskelig Forlystelse*, end den jeg nød under den mageløse Opførelse af dette yderst fortreffelige Sørgespil. Min Henrykkelse var saa stor, at jeg er tilbøjelig til at troe, den hverken kunde have steget højere, eller varet længere, uden at tabe.

Men hvad var det da egentlig, som frembragte denne overvættets Virkning paa mit Hoved og Hierte? Hvad var det især, som hævede min Nydelse af denne Forestilling saa uendelig over alt lignende, hvad jeg nogensinde har nydt ved Musernes Høitids-taffel?

Tre særskildte Hovedkilder samlede sig til denne mægtige Vellyststrøm: Stykkets eget fortrinlige Værd for alle de Skuespils jeg har seet, og næsten for alle dem, jeg kiender – Hoved-Rollens mageløse ypperlige Udførelse, eller *Schrøders* uforlignelige Mesterspil – og Harmonien i det Hele, den vor Skueplads endnu aldeles fejlede Forbindelse af dramatiske Dele til et Dramatisk Ganske.

*Kong Lear* er, i mine Tanker, *Shakespears*, altsaa Jordens mest-sterligste Tragedie. Digteren synes i dette mønsterskønne Stykke at have udtømt hele *Melpomenes* herte-gribende, truende, skrækkende, rørende Trolddom. I intet mig bekiendt Skuespil findes saa aldeles alt samlet, hvad der opvækker Nysgierrigheden, anspænder Forventningen, vediigeholder Opmærksomheden, og i stedse tiltagende Interesse hvirvler Gemyttet af een Liden-